

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 154/ 2023

Αριθμός κατάθεσης δικογράφου: 36/18/2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην στις 2
Φεβρουαρίου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Λαζάρου
Σώχου αρ. 4) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία
«ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο
«ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», νόμιμα εκπροσωπούμενης, με
ΑΦΜ:

η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίου
δικηγόρου του ΔΣ
που κατέθεσε έγγραφο σημείωμα και προσκόμισε το υπ' αριθ.
B087912/31-1-2023 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων
του ΔΣ

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ομόρρυθμης εταιρείας με την
επωνυμία που εδρεύει
στην περιοχή του Νομού και στην εκμετάλλευση
της οποίας ανήκει το ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο με
ΑΦΜ: η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου
δικηγόρου του ΔΣ που κατέθεσε
έγγραφο σημείωμα και προσκόμισε το υπ' αριθ. B089708/3-2-2023
γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣ
(έκδοση υπέρ ΔΣ).

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 13-1-2022 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 36/18/2022 και η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 22-9-2022 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 § 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 § 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με το Ν. 4481/2017, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και

αφορά στη συλλογική διαχείριση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54 εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειτο στις διατάξεις του παρόντος νόμου.....», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής

ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του..... ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου..... 3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση, με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να

αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΠ, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «Άρθρο 5: 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων.. ια) προβαίνουν, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7, σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των

δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,....». Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 7, ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή το δικαίωμα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε

οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στο νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 § 3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι, προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/92 [(ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961»] ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα, δε, με το άρθρο 5

παρ. 1 του ίδιου νόμου, «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης της αποδοχής ή της προσχώρησης ή οποιαδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992 προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την

παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφήματων) τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων να αξιώνουν από το κράτος μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση, δε, που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως κατά τα παραπάνω ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του Ν. 2054/1992) συνάγεται σαφώς ότι, αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος το φωνογράφημα, όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του Ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992 προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους

στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993... 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6». Εξάλλου, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση

και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών.

2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού, και κοινοποιείται στον ΟΠΙ αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και, εφόσον είναι δυνατό, καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις.

3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Νν 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Επίσης, στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και

όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικό με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους....». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιόπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδειας εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης.

2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της

τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22 § 6 του Ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Γι' αυτό και ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή, αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δίκαιων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγματεύσεως του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλειόμενης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις

περιπτώσεις κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΜΠρεβ 122/2017, ΜΠρΣυρ 2/2015 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», Γ. Κουμάντο, «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές

καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική της λειτουργία εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011, και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 § 1 Ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει, δικαστικά και εξώδικα, την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς - μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι, σε κάθε περίπτωση, οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια, με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα, τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιό της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη, όπως οι καφετέριες, προβλέπει ειδική κατηγορία Β1 και η αμοιβή ορίζεται εφάπαξ κατ' έτος για χώρους που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, επιφάνειας από 101τμ έως 200τμ, στο ποσό των 200 ευρώ, για δε τους ίδιους χώρους, που λειτουργούν από πέντε (5) έως επτά (7) μήνες κάθε έτος, σε ποσοστό 70%

επί του ανωτέρω ποσού, ήτοι στο ποσό των (200 x 70%) 140 ευρώ. Ότι η καθής η αίτηση διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην περιοχή του
ένα ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο
εντός του οποίου, εκτός από τα δωμάτια του ξενοδοχείου, στα οποία δεν αφορά η παρούσα αίτηση, λειτουργεί όλο το χρόνο καφετέρια-μπαρ επιφάνειας από 101τμ έως 200τμ. Ότι, στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, η καθής, κατά τα έτη 2011 έως 2021, χρησιμοποίησε και εξακολουθεί να χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του ως άνω χώρου, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι γι' αυτή (καθής) χρήσιμη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδά της. Ότι, αν και η ίδια κάλεσε την καθής να της καταβάλει το ποσό που καθορίστηκε με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της, η τελευταία υπήρξε αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι, με βάση το δημοσιευθέν αμοιβολόγιό της, η ετήσια ελάχιστη αμοιβή της ανέρχεται για κάθε ένα από τα έτη 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 και 2021, κατά τα οποία η επιχείρηση της καθής λειτούργησε όλο το χρόνο, στο ποσό των 200 ευρώ, ενώ για το έτος 2020, δοθέντος ότι η επιχείρηση της καθής λειτούργησε μέχρι επτά (7) μήνες λόγω της αναστολής λειτουργίας όλων των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων της χώρας στο πλαίσιο αντιμετώπισης της πανδημίας SARS-COV-2, στο ποσό των (200 x 70%) 140 ευρώ, πλέον για κάθε έτος του αναλογούντος ΦΠΑ. Ενόψει των ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της, αλλά και επείγουσα περίπτωση ζητεί: α) να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από την καθής του ως άνω χώρου (καφετέρια) εντός της ξενοδοχειακής της μονάδας για το χρονικό διάστημα των ετών 2011 έως 2021 στο συνολικό ποσό των [200 ευρώ x 9

έτη (2011-2019) + 140 ευρώ (για το έτος 2020) + 200 ευρώ (για το έτος 2021)] 2.140 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθεί η καθής η αίτηση να της προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθεί η καθής να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των ανωτέρω ποσών, με το νόμιμο τόκο για την αντιστοιχούσα σε κάθε έτος εύλογη αμοιβή από την 1^η Ιανουαρίου του επόμενου έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί η καθής στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση, αρμοδίως και παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686επ. σε συνδυασμό με τα άρθρο 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και 22 ΚΠολΔ), είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα αναγκαία για τη θεμελίωσή της πραγματικά περιστατικά, χωρίς να απαιτείται για το ορισμένο αυτής η αναφορά των τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών που εκπροσωπούνται από κάθε μέλος της αιτούσας και, κατ' επέκταση από την τελευταία, ούτε η αναφορά της υπηκοότητάς τους και όλων των έργων τους ούτε το περιεχόμενο εκάστης επιμέρους συμφωνίας ανάθεσης του δικαιώματός τους διεκδίκησης και είσπραξης της εύλογης αμοιβής τους στην αιτούσα, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η καθής, αφού, ενόψει του απορρέοντος από τη διάταξη του άρθρου 7 του Ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου, αρκεί για το ορισμένο της υπό κρίση αίτησης η αναφορά ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν το σύνολο της κάθε κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, ημεδαπών ή αλλοδαπών και των έργων αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά τους, όπως ρητά αναφέρεται στην παραπάνω διάταξη, χωρίς να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά αυτών ούτε η διευκρίνιση κάθε επιμέρους σχέσης που τους συνδέει με κάθε δικαιούχο. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγηθείσα νομική σκέψη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις καθώς και σε αυτές των όρθρων 729, 731, 732

του ΚΠολΔ, 346 ΑΚ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την επιδίκαση τόκων από χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της υπό κρίση αίτησης (για το αιτούμενο ποσό κάθε έτους από την 1^η Ιανουαρίου του επόμενου έτους), το οποίο είναι απορριπτέο, διότι η αιτούσα δεν επικαλείται συγκεκριμένη και ειδική προγενέστερη της επίδοσης της αίτησης όκλησής της προς την καθής για την καταβολή των αντίστοιχων ποσών ούτε ορισμό δήλης ημέρας καταβολής τους, ενώ το αίτημα περί νομίμων τόκων επί του ποσού που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ δεν είναι νόμιμο ούτε από το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης αίτησης, διότι η υποχρέωση αυτή γεννάται από τη στιγμή καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 45, σελ. 1102, ΕφΑθ 9411/2000, ΜΠρΘεσ 107/2022 αδημοσίευτες στο νομικό τύπο). Σημειωτέον, δε, ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεύει την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕφΑθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005, σελ. 1179) και, συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής, αφενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που πάντως εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ). Εξάλλου, στην προκείμενη περίπτωση, η αίτηση αφορά στον προσδιορισμό αμοιβής για χρήση, η οποία άρχισε μεν κατά το παρελθόν, αλλά εξακολουθεί να γίνεται κατά το χρόνο της άσκησής της και όχι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, που έχει παύσει κατά την άσκησή της, ώστε να είναι ανεπίτρεπτος ο προσωρινός προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής της, όπως ζητείται με

την κρινόμενη αίτηση, και να μπορεί να ζητηθεί μόνο ο οριστικός προσδιορισμός με άσκηση τακτικής αγωγής, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η καθής. Πρέπει, επομένως η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας

και την ανωμοτί κατάθεση του νομίμου εκπροσώπου της καθής που αμφότεροι εξετάστηκαν νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με επιμέλεια της αιτούσας και της καθής η αίτηση, αντίστοιχα, από όλα τα έγγραφα, τα οποία νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, από όσα ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο και με το σημείωμα τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους σε συνδυασμό και με όλη γενικά τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα εξής: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό που έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις παρ. 6 και 7 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ-οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει

εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, δηλαδή τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της αιτούσας ανέθεσαν στην τελευταία κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυση της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω, δε, εξουσίες ασκεί η

αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί-μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς τραγουδιστές μουσικούς) την εισπρατιόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω σε συνδυασμό και με την 17817/30-1-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της αλλά και όσες - μη επίδικες- γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της, τόσο των ημεδαπών όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και

αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM-Ελβετία, GVL-Γερμανία, SPEDI-DAM & ADAMI-Γαλλία, AIE & A ISC-Ισπανία, SAMI-Σουηδία, CREDIDAM-Ρουμανία, EJI-Ουγγαρία, AGA-Λιθουανία, GRAMEX-Δανία, NORMA-Ολλανδία, MIRO CAM & URADEX- Βέλγιο STO-ART-Πολωνία, ROUPI & R.P.A.- Ρωσία, IMAIE & SCF- Ιταλία, BECS-Μεγάλη Βρετανία, GDA-Πορτογαλία, RAL-Βρετανών & Αμερικανών Καλλιτεχνών, LSG-Αυστρίας R.A. A.P-Ιρλανδίας EEL- Εσθονίας OBERIH-Ουκρανίας HUZIC-Κροατία, INTERGRAM-Τσεχίας) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από

συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.ΠΑ, αφού, λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι, δε, οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ» της 20.04.2012, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 20.04.2012 και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19.04.2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες ήτοι: (α) στην

Εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29.05.2015, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 06.05.2015 και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18.06.2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, για χώρους για τους οποίους η μουσική είναι χρήσιμη (όπως ενδεικτικά εστιατόρια, καφετέριες, καφεενεία κ.α.), η ως άνω αμοιβή καθορίστηκε στο ποσό των 200 ευρώ ετησίως για τις επιχειρήσεις με επιφάνεια από 101τμ έως 200τμ, εφόσον λειτουργούν για περισσότερο από 7 μήνες κατ' έτος, ενώ, αν πρόκειται για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες ή μέχρι 5 μήνες κατ' έτος, η αμοιβή περιορίζεται σε ποσοστό 70% και 50%, αντίστοιχα, επί του ανωτέρω ποσού των 200 ευρώ. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθής η αίτηση ομόρρυθμη εταιρεία διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην περιοχή του ξενοδοχείο κατηγορίας τριών αστέρων(3*), διαθέτοντας δέκα (10) δωμάτια και 20 κλίνες. Εκτός από την κύρια ξενοδοχειακή μονάδα, εντός του χώρου της ξενοδοχειακής εγκατάστασης υφίσταται και λειτουργεί παράλληλα καφετέρια-μπαρ, επιφάνειας πάνω από 101τμ και πάντως όχι μεγαλύτερη από 200 τμ, η οποία υφίστατο και λειτουργούσε ήδη από το έτος 2011 και εφεξής, χρόνος που αφορά στην υπό κρίση αίτηση, εξακολουθεί, δε, να λειτουργεί και να χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα και δεν προορίζεται για αποκλειστική χρήση των διαμενόντων στο ξενοδοχείο πελατών, αλλά είναι δυνατή η επίσκεψη και από κάθε τρίτο. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι η καθής η αίτηση είναι μέλος του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος», το οποίο, επειδή από το έτος 2003 ασκήθηκαν εναντίον σημαντικού αριθμού ξενοδοχειακών επιχειρήσεων - μελών του αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και ακολούθως αγωγές ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων, με τις οποίες οι Οργανισμοί Συγγενικών Δικαιωμάτων είχαν ζητήσει, μεταξύ άλλων, να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της κατ' άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 αμοιβής τους για «δημόσια χρήση και εκτέλεση» έργων των μελών τους σε δωμάτια των ξενοδοχείων, τα οποία ανήκουν στα παραπάνω μέλη του, το τελευταίο ήλθε σε συμφωνία με τους οργανισμούς διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων

«Διώνυσος Οργανισμός Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Ηθοποιών Συν.ΠΕ», «Απόλλων-Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών ΣΥΝ.ΠΕ», «Ερατώ-οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων τραγουδιστών-Ερμηνευτών ΣΥΝ.ΠΕ» και «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των Δικαιωμάτων των Παραγωγών Υλικών Φορέων Ήχου και Εικόνας» και με τους διακριτικούς τίτλους «Διώνυσος», «Απόλλων», «Ερατώ», «Grammo», αντίστοιχα, εκ των οποίων οι τρεις τελευταίοι είναι τα μοναδικά μέλη της αιτούσας πριν τη σύστασή της, σχετικά με την οφειλόμενη ετήσια αμοιβή των μελών των οργανισμών από τη χρήση έργων του ρεπερτορίου τους από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία και είναι μέλη του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος και προσχώρησαν στην παραπάνω συμφωνία. Έτσι, καταρτίστηκε το από 15-11-2011 μνημόνιο – συμφωνία, στο οποίο ρητά αναφέρονται τα εξής: «II. Αντικείμενο του παρόντος 1.1. Αντικείμενό του είναι ο προσδιορισμός του ύψους των αμοιβών των συμβαλλομένων στο μνημόνιο Ο.Σ.Δ. για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου των μελών τους που συνίσταται στην με οποιονδήποτε τρόπο αναμετάδοση/δημόσια παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών των έργων αυτών στα δωμάτια ξενοδοχείων, τα οποία ανήκουν σε μέλη του ΞΕΕ, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 και εντεύθεν ... 1.2. Λαμβάνοντας υπόψη όσα προαναφέρονται τα μέρη δηλώνουν, συμφωνούν και συναποδέχονται ότι η αμοιβή των συγγενικών δικαιωμάτων για την χρήση που πραγματοποιείται σε δωμάτια ξενοδοχείου, το οποίο ανήκει σε μέλος του Ξ.Ε.Ε., θα ανέρχεται για τα ημερολογιακά έτη 2011-2012-2013 στα ειδικότερα αναφερόμενα στο ανωτέρω μνημόνιο ποσό ... 1.4. Έναντι οποιουδήποτε μέλους του ΞΕΕ προσχωρήσει στην προκείμενη συμφωνία μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 2011, οι Ο.Σ.Δ δηλώνουν ότι δεν θα διεκδικήσουν οποιαδήποτε αμοιβή για τα παρελθόντα έτη, ήτοι έως και το τέλος του έτους 2010, υπό την αυτονόητη φυσικά προϋπόθεση, ότι το μέλος του ΞΕΕ δεν θα εξέλθει της εν προκειμένω συμφωνίας, συνεκτιμωμένων πάντοτε των συνθηκών που ισχύουν για κάθε ξενοδοχειακή επιχείρηση που αδυνατεί να καταβάλει την εν λόγω αμοιβή, οπότε οι παραπάνω

αξιώσεις των ΟΣΔ θα ενεργοποιούνται άμεσα ... Παράλληλα με τη διευθέτηση του ζητήματος της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου των μελών τους που συνίσταται στην με οποιαδήποτε τρόπο αναμετάδοση/δημόσια παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών των έργων αυτών στα δωμάτια ξενοδοχείων, οι αφενός συμβαλλόμενοι ΟΣΔ, σημειώνουν ότι για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που ως την ανωτέρω ορισθείσα ημερομηνία προσχωρήσουν στην παρούσα συμφωνία, δεν θα διεκδικηθούν χωριστές αμοιβές για την χρήση μουσικής στους κοινόχρηστους χώρους των ξενοδοχείων που λειτουργούν προς εξυπηρέτηση των πελατών, όπως το λόμπυ, ασανσέρ, χώρος πρωινού, ακόμη και εάν τους χώρους αυτούς επισκέπτονται και άτομα που δεν διαμένουν στο ξενοδοχείο, και λειτουργεί κάποιες ώρες κατά την διάρκεια της ημέρας ως καφετέρια με ΑΦΜ ίδιο με αυτό της ξενοδοχειακής μονάδας. Ρητώς σημειώνεται στην εξαίρεση αυτή και την απαλλαγή καταβολής χωριστής αμοιβής δεν περιλαμβάνονται: Οι ανεξάρτητοι χώροι που λειτουργούν σε ΑΦΜ τρίτων, όπως ενδεικτικά μπαρ - εστιατόρια - καφέ που λειτουργούν εντός του κτιριακού συγκροτήματος του ξενοδοχείου ή στον ευρύτερο χώρο (πχ. κήπο) αυτού. Οι χώροι των ξενοδοχείων που λειτουργούν με το ΑΦΜ της ξενοδοχειακής επιχείρησης, αλλά η μουσική προέρχεται από διαφορετική πηγή σε σχέση με την μουσική που ακούγεται στους λοιπούς χώρους ή έχουν dj. Οι χώροι που προορίζονται για εκδηλώσεις - δεξιώσεις. Τα καφέ-μπαρ που λειτουργούν σε παραλίες-πισίνες (beach bar-pool bar).... Αφ' ης στιγμής αρχίσει η λειτουργία του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (ΓΕΑ), τον οποίο ιδρύουν οι εκ των αφενός στην παρούσα συμβαλλόμενοι και αφορά στην είσπραξη της αμοιβής του άρθρ. 49 § 1 ν. 2121/1993 που αφορά η παρούσα σύμβαση, ο ενιαίος αυτός οργανισμός κατά την διάρκεια λειτουργίας του, υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση για τους συμβαλλόμενους, οι δε συμβληθείσες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις συνεχίζουν να καταβάλλουν τα συμφωνηθέντα ποσά». Εξάλλου, η καθής εταιρεία, μολονότι γνωρίζει, ως μέλος του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Ξ.Ε.Ε.), την

υποχρέωση της να καταβάλει αμοιβή για τη χρήση έργων που πραγματοποιεί και εντός των χώρων των δωματίων (τηλεοράσεις και ραδιόφωνα), εντούτοις αρνείται να πράξει τούτο και συνεπώς υφίσταται ενεργής αξίωση της αιτούσας για χωριστή αμοιβή για τη χρήση μουσικής στον χώρο, ο οποίος δεν περιορίζεται αποκλειστικά σε αυτούς που διαμένουν στο ξενοδοχείο, ήτοι για τη χρήση μουσικής στον χώρο της καφετέριας-μπαρ, που βρίσκεται εντός του χώρου του ξενοδοχείου, επιφάνειας πάνω από 101τ.μ. και πάντως όχι μεγαλύτερη από 200τ.μ., όπου η χρήση μουσικής για τον συγκεκριμένο χώρο είναι χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου, στην υπό στοιχείο «B1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. Η καθής ισχυρίζεται ότι εντός του χώρου του ξενοδοχείου (το οποίο είναι ένα 3* ξενοδοχείο - παραδοσιακός ξενώνας) δεν λειτουργεί οργανωμένη επιχείρηση καφετέριας-μπαρ, αλλά μόνο χώρος πρωινού επιφάνειας 40τμ, ο οποίος χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο για την εξυπηρέτηση των διαμενόντων και την παροχή σε αυτούς πρωινού, χωρίς να γίνεται χρήση μουσικής. Ο ανωτέρω ισχυρισμός κρίνεται, κατά πιθανολόγηση, απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος, λαμβάνοντας υπόψη τη σαφή και κατηγορηματική κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας, ο οποίος διαπίστωσε, μετά την επιτόπια μετάβασή του στο ανωτέρω ξενοδοχείο, τη λειτουργία καφετέριας-μπαρ στο ισόγειο και τη χρήση μουσικής στο χώρο αυτό, γεγονός, άλλωστε, που ενισχύεται και από την προβολή της ξενοδοχειακής επιχείρησης της καθής στο διαδίκτυο μέσω της ιστοσελίδας της [redacted] όπου, προς προσέλκυση των πελατών, αναφέρονται επί λέξει τα εξής: *«Το bar του ξενοδοχείου αποτελεί χώρο υψηλής αισθητικής. Το μεγάλο κεντρικό τζάκι, η πολυτέλεια και τα γήινα χρώματα της διακόσμησης προσφέρουν μέρες και νύχτες διασκέδασης, χαλάρωσης και επικοινωνίας. Η θέα στο [redacted] και στα [redacted] σε συνδυασμό με το άψογο service παρέχουν έναν ευχάριστο τρόπο για να απολαύσετε το πρωινό, τον καφέ αλλά και το ποτό σας»*. Με βάση, δε, τη σχετική καταχώρηση των στοιχείων στην υπηρεσία διαδικτυακής δημοσιότητας του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος ([https://www.grhotels.gr/en/listing/\[redacted\]](https://www.grhotels.gr/en/listing/[redacted])), η ανωτέρω

ξενοδοχειακή επιχείρηση της καθής, που φέρει το διακριτικό τίτλο και διαθέτει, μεταξύ άλλων, παροχές εσωτερικού μπαρ, λειτουργεί όλο το χρόνο, απορριπτομένου, ομοίως, του ισχυρισμού της περί εποχιακής και μόνο λειτουργίας αυτής. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα πιθανολογείται ότι η χρήση της μουσικής για τον άνω χώρο της καθής είναι χρήσιμη, καθώς με τον τρόπο αυτό γίνεται ελκυστικότερη η επιχείρησή της για τους πελάτες της, για το λόγο, μάλιστα, αυτό διατηρεί στον εν λόγω χώρο κατάλληλη προς τούτο ηχητική εγκατάσταση και επενδύει στη χρήση της. Ακολούθως η αιτούσα επανειλημμένα επικοινωνήσε και προσκάλεσε το νόμιμο εκπρόσωπο της καθής για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και η καθής δεν έχει καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στην απύουσα, παρά το ότι έκανε χρήση μουσικής στην ανωτέρω επιχείρησή της. Με βάση τα προαναφερόμενα, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η καθής για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου στον ως άνω χώρο πρέπει να καθοριστεί προσωρινά με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, δηλαδή στο σύμφωνα με το αμοιβολόγιο α) ελάχιστο ποσό των 200 ευρώ ετησίως, πλέον ΦΠΑ 24%, για έκαστο των ετών λειτουργίας της καφετέριας 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 και 2021 και συνολικά για τα έτη αυτά στο ποσό των (200 ευρώ x 10 έτη) 2.000 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά στο ποσό των (2.000 + 480) 2.480 ευρώ και β) ποσό των 100 ευρώ (200 ευρώ x 50%), πλέον ΦΠΑ 24%, για το έτος 2020 που η επιχείρηση της καθής, λόγω της αναστολής λειτουργίας όλων των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων στη χώρα για τον περιορισμό της διασποράς της νόσου SARS-COV-2, δεν λειτούργησε, κατά πιθανολόγηση, πραγματικά για χρονικό διάστημα που υπερέβαινε τους πέντε (5) μήνες και συνολικά για το έτος αυτό στο ποσό των (100 + 24) 124 ευρώ, ήτοι συνολικά για τα ανωτέρω έτη (2011 έως 2021) στο ποσό των (2.480 + 124) 2.604 ευρώ. Περαιτέρω, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των

